

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹក និងអក្សរជ្ជរកឃើញថ្មីនៅប្រាសាទបន្ទាយប្រើ

សិលាចារឹក និងអក្សរជ្ជរកឃើញថ្មីនៅប្រាសាទបន្ទាយប្រើ

ប្រាសាទបន្ទាយប្រើមានទីតាំងនៅខាងជើងប្រាសាទព្រះខ័ន ចម្ងាយប្រហែល១៥០ ម៉ែត្រ (រូបលេខ១)។ តាមទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង និងប្លង់របស់លោក ឡាហ្សង់ហ្គីយ៉េ ប្រាសាទ នេះមានទំហំធំល្មម មានកំពែង២ជាន់ និងថែវខាងក្នុង១ជាន់ (រូបលេខ២)។ កំពែងខាង ក្រៅធ្វើអំពីថ្មបាយក្រៀម រីឯកំពែងខាងក្នុងធ្វើអំពីថ្មបាយក្រៀម និងក្លោងទ្វារទាំង២ (កើត លិច) ធ្វើពីថ្មភក់ពណ៌ប្រផេះ។ នៅចន្លោះកំពែងទាំង២នេះមានកស្សិណមួយ ជាប់អែប និងកំពែងទី២។ នៅខាងក្នុងគឺជាថែវធ្វើពីថ្មភក់ មានក្លោងទ្វារសំខាន់៤រត់ត្រង់ផ្ចិតកណ្តាល របស់ប្រាង្គកណ្តាល ច្រកចូលតូច២ទៀតនៅតាមទិសរណបទាំង និងច្រកចូលតូចចន្លោះ ទ្វារធំនិងទ្វារតាមជ្រុងចំនួន៨ សរុបគឺមានចំនួន១៦។ នៅខាងក្នុងបង្គស់គឺជាប្រាង្គទោល នៅចំកណ្តាល មានបង្គោលកាកបាទ មានច្រកចូលទាំង៤ទិស។ ប្រាសាទនេះ លោក ឡា ហ្សង់ហ្គីយ៉េ បានអោយលេខបញ្ជី IK. 524^១

ពុំមានសិលាចារឹកណាមួយបរិយាយអំពីផ្ទៃនៃការសាងសង់ប្រាសាទនេះទេ។ ប៉ុន្តែ តាមរយៈរចនាសម្ព័ន្ធសំណង់ និងក្បាច់លម្អនានា បង្ហាញថាប្រាសាទនេះស្ថិតក្នុងរចនាបថ បាយ័ន ឬក្នុងរាជ្យព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ (១១៨១គ.សដល់១២២០គ.ស)។ ទោះបីជាពុំ មានសិលាចារឹកបង្ហាញពីកាលបរិច្ឆេទនៃការសាងសង់ តែគេឃើញមានសិលាចារឹក១ ផ្ទាំងខ្លីៗនៅលើសុំទ្វារ បង្ហាញពីការឧទ្ទិសប្រាសាទនេះដល់បុគ្គលដែលគេឱ្យតម្លៃជាទេព ក្នុងប្រាសាទនេះ។ សិលាចារឹកនេះ លោកសីដេស បានឱ្យលេខបញ្ជី K.526^២ បិតនៅលើ សុំទ្វារខាងលិច ទ្វារខាងជើង នៃបន្ទប់ជ្រុងអាគ្នេយ៍។ សិលាចារឹកនេះមាន៤បន្ទាត់ ដែល ៣បន្ទាត់ខាងលើជាឈ្មោះទេពផ្សេងៗគ្នា និងបន្ទាត់ខាងក្រោមបង្ហាញថាទីរបស់បុគ្គល ដែលស្ថាបនា (រូបលេខ៣)។

- (១) កម្រតេង ជគត គ្រីរាជគីល្យវីវ្រ្ម្មត្វរ (kamraten jagat çrīrājaçilpindreçvara)
- (២) កម្រតេង ជគត គ្រីចវ្រ្ម្មត្វរ (kamraten jagat çricāndreçvara)
- (៣) កម្រតេង ជគត គ្រីគាទ្ធិត្វរី (kamraten jagat çriçantiçvari)

^១ E. Lunet de Lajonquière., 1911:157

^២ George Coedès, 1951:116

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹក និងអក្សរជ្រកឃើញថ្មីនៅប្រាសាទបន្ទាយប្រី

(២) តិវ្រះអំរេតវរាជគិល្បិស្ថាបនា (ti vrah amten rājaçilpi sthāpanā)

បន្ទាត់ទី១ បង្ហាញពីឈ្មោះទេពម្នាក់ដែលកាលពីនោះមានជីវិតគឺជាព្រះរាជសិល្បករ។^៧ បន្ទាត់ទី២ បង្ហាញពីឈ្មោះទេពម្នាក់ ប្រហែលជាឈ្មោះដើមរបស់សិល្បករនោះ **ស្រីចេត្រសូរ**។ បន្ទាត់ទី៣ បង្ហាញពីឈ្មោះទេពស្រ្តីម្នាក់ អាចជាករិយារបស់សិល្បករខាងលើ **ស្រីសាទ្ធីសូរី** បន្ទាត់ទី៤ បញ្ជាក់ថា នៅក្នុងបន្ទប់ជ្រុងអាគ្នេយ៍នេះជាទីកន្លែងរបស់សិល្បកររបស់ស្តេច ដែលមានគោរម្យងារជា **វ្រះអំរេត** និងអាចមេជាងគ្របគ្រងការស្ថាបនាប្រាសាទនេះ។

លើសពីនេះ តាមការស្រាវជ្រាវថ្មីរបស់ខ្ញុំ មានសិលាចារឹក២ផ្ទាំងផ្សេងទៀតនិយាយអំពីឈ្មោះទេពនៅក្នុងប្រាសាទនេះ ហើយពុំមានចុះបញ្ជី ឬបរិយាយក្នុងអត្ថបទរបស់លោកស៊ីដេសទេ។ ផ្ទាំងទី១ គឺបិតនៅលើសុំទ្វារខាងត្បូងរបស់ទ្វារចន្លោះក្លោងទ្វារខាងកើតនិងក្លោងទ្វារអាគ្នេយ៍។ ប៉ុន្តែផ្ទាំងសិលាចារឹកនេះបានសិករលប់ស្មើអស់ទៅហើយ គឺមិនអាចផ្តាមបាន និងអានបានទេ។ សិលាចារឹកផ្ទាំងទី២ គឺបិតនៅលើសុំខាងកើតនៃទ្វារខាងជើងរបស់ប្រាង្គកណ្តាល។ សិលាចារឹកនេះជាផ្ទាំងសំខាន់ដែលបញ្ជាក់អំពីទេពដែលគេតម្កល់និងឧទ្ទិសដល់ប្រាង្គកណ្តាល ឬប្រាសាទនេះតែម្តង (រូបលេខ២) មាន២បន្ទាត់ ដែលខាងលើបង្ហាញពីឈ្មោះទេព និងខាងក្រោមបញ្ជាក់អំពីបដិមាក្នុងប្រាង្គកណ្តាលនេះ។

(១) កម្រតេវជគតត្រិទ្ធិបេវ្រូទ្ធវិ (kaṃraten jagat çriṅpendreçvari)

(២) រូបកម្រតេវអញត្រិទ្ធិបេវ្រូទេវី (rūp kaṃraten añ çriṅpendradevī)

ក្នុងបន្ទាត់ទី១បង្ហាញអំពីទេពស្រ្តីម្នាក់ឈ្មោះ **ស្រីនរេវ្រូទ្ធវិ** ដែលជាទេពចម្បងនៅក្នុងប្រាង្គកណ្តាលនេះ។ បន្ទាត់ទី២បង្ហាញថា នៅក្នុងបន្ទប់របស់ប្រាង្គកណ្តាលនេះមានតម្កល់បដិមាមួយអង្គតំណាងអោយទេពនេះ ហើយត្រូវបានគេប្រសិទ្ធិនាមថា **ស្រីនរេវ្រូទេវី**។

^៧ ពាក្យ *សិល្បិ* មានន័យថាសិល្បៈ ឬសិល្បករ ដែលក្នុងសម័យបុរាណគឺសំដៅលើក្រុមជាន់ ឬអ្នកសាងសង់ដូច វិស្វករដែរ។

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹក និងអក្សររូបកម្រើញថ្មីនៅប្រាសាទបន្ទាយប្រី

ក្រៅពីសិលាចារឹកទាំង៣ផ្ទាំងនេះ ក្នុងអត្ថបទនេះ ខ្ញុំចង់លើកមកបង្ហាញបន្ថែម អំពីអក្សរលើថ្មដែលបានរកឃើញនៅលើថ្មមួយចំនួនដែលគេបានយកមកស្ថាបនា ប្រាសាទនេះ។ តើអក្សរថ្មជាអ្វី?^៤

តាមរយៈការស្វែងរក មានអក្សរ ឬសញ្ញាខ្លីនៅលើផ្ទៃមួយនៃដុំថ្មដែលគេមិនបាន កាត់អោយស្មើ និងធ្វើអោយរលោង ដែលភាគច្រើនជាថ្មជញ្ជាំងខាងលើ ថ្មដំបូល និងថ្ម កំពូល ផ្នែកខាងក្នុង។ ជាសរុប ខ្ញុំរកបានអក្សរនៅលើថ្មដែលអាចផ្តាម និងថតរូបបាន ចំនួន៥០។ លើសពីនេះ មានថ្មមួយចំនួនទៀតក៏មានអក្សរដែរ តែស្ថិតនៅលើចុងខាងលើ នៃកំពូល (ផ្នែកខាងក្នុង) ដែលមិនអាចធ្វើការផ្តាមយកស្នាមអក្សរបាន។ ដោយសារថ្មទាំង នេះមិនទាន់មានលេខបញ្ជី និងដើម្បីងាយស្រួលបង្ហាញពីទីតាំងក្នុងប្លង់ ខ្ញុំបានដាក់លេខ ឱ្យថ្មទាំងនោះ ពីលេខ BP1 ដល់ BP50 (BP=Banteay Prei)។ អក្សរទាំងនេះមានដូចជា៖ (រូបលេខ៥ លេខ៦ លេខ៧ និងលេខ៨)

BP1 ឌុថ្មោដោ- - /uthmopho- - /

BP2 ឌុខ្ញុំ /ukhvaṃ/

BP3 ឌុ? /u?/

BP4 ខ្ញុំអហិក្វង់ (?) /khvaṃahikvaṅ/

BP5 ខ្ញុំវ្រ្មវ្រ្ម /khvaṃvavvradva/

BP6 ត្វ - - (tva - -)

BP7 ឌុ /u/

BP8 ឯកថ្មៃចគិ /ekthvaicaga/

BP9 ឯក - /ek - /

BP10 គិតៃកិ (?) /gatek?/

BP11 ល /la/

BP12 ខ្ញុំ - - - -ល /khvaṃ - - - -la/

BP13 ឌុទធិរាទ (?) /udadhyād?/

^៤ សូមអាន សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា, ២០២០

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹក និងអក្សរជួរកម្រិតនៅប្រាសាទបន្ទាយប្រី

BP14 (?) /?/

BP15 (?) /?/

BP16 ល្អ (?) /lda?/

BP17 ឌុថ /utha/

BP18 គល (?) /gala?/

BP19 ត - /ta -/

BP20 ជាសញ្ញា (?)

BP21 ឌុ /u/

BP22 វិទ្យារូប -ទោ /vidyāvupa – do/

BP23 តថ្កោដោលញទោទោទោ /tathmopholañdodaudau/

BP24 កវី /kavi/

BP25 ឌុទ-វល ប្រៃត្ថល - - -/uda – vala vraitnal - - -/

BP26 (?)

BP27 ជាសញ្ញា

BP28 - - - - -ក /- - - - - ka/

BP29 -កវវល /karavala/

BP30 - - - - - (?)

BP31 ជាអក្សរ ឬសញ្ញា (?)

BP32 - - - - - (?)

BP33 ឌុថ្កោ /uhmo/

BP34 ឌុថ្កោក - /uthmoka -/

BP35 ខ្ញុំ (ញញ?) /khvam (ñaña?)/

BP36 ឌុគគ /ugaga/

BP37 ឌុ /u/

BP38 ឯក - ថថាទោ /eka – thathādo/

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹក និងអក្សរជួរកឃើញថ្មីនៅប្រាសាទបន្ទាយប្រី

BP39 ឯក - ទ្វេ - - - /eka - dve - - -/

BP40 ឧថ្នោ - គគ្វារ /uthmo - gagvār/

BP41 - ទ្យាន /- dyān/

BP42 - តធិលជាតិ /- tadhaladhāga/

BP43 កវី - - - /kavi - - -/

BP44 ឧថ្នោ - ជល /uthmo - jala/

BP45 វិទ្យា - - - /vidyā - - -/

BP46 ឧវិទ្យាវិ - /uvidyāvi -/

BP47 ឌ (?) /u?/

BP48 ឧថ្នោ - /uthmo -/

BP49 ឯក /eka/

BP50 ឧថ្នោផោ - - /uthmopho - -/

តួអក្សរទាំងនេះត្រូវបានគេដាច់យ៉ាងជ្រៅ ហើយធំៗ មិនដូចផ្ទាំងសិលាចារឹក ដូចនេះហើយធ្វើឱ្យពិបាកក្នុងការផ្តាម និងយល់អំពីតួអក្សរអស់នេះបានទាំងស្រុងនោះទេ។ ភាគច្រើននៃតួអក្សរទាំងនេះគឺចង់បង្ហាញពីថ្ម (ឧថ្នោ ឬថ្នោ) អាចជាស្ថានាមរបស់ការដ្ឋានយកថ្ម ឬក៏សិប្បកម្មកាត់ថ្ម។ ដោយសារភាពមិនច្បាស់លាស់នេះ ខ្ញុំពិបាកក្នុងការអាន ឬកត់សម្គាល់តួអក្សរនីមួយៗថាជាព្យញ្ជនៈអ្វីអោយប្រាកដមួយរយភាគរយទេ។ នេះជាការបង្ហាញត្រួសៗជាបឋម មិនទាន់សម្រេចយកជាការណាត្រឹមត្រូវទេ ពោលគឺត្រូវសិក្សា ពិនិត្យអោយបានម៉ត់ចត់បន្ថែមទៀត។ អត្ថបទនេះទុកជាព័ត៌មានសម្រាប់អ្នកសិក្សាសិលាចារឹកបុរាណ ធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្ត។

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹក និងអក្សររាងកាយលើព្រះប្រាសាទបន្ទាយប្រី

ឯកសារយោង

សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា

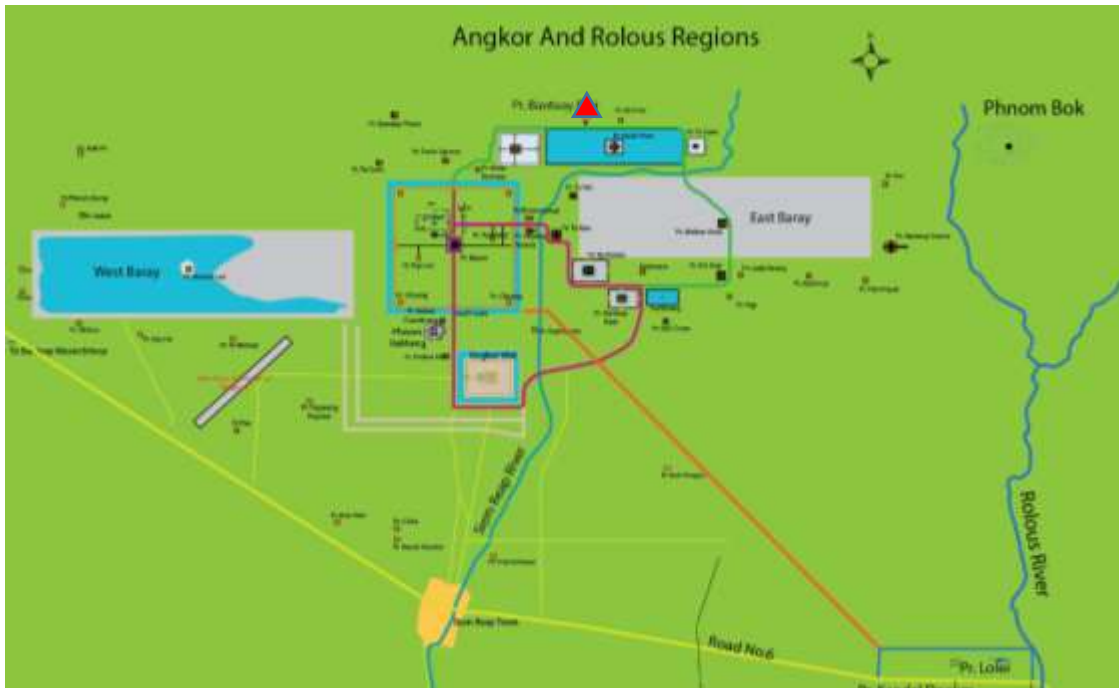
២០២០. អក្សរលើថ្មរបស់សំណង់កណ្តាលស្រះស្រង់, លេខ២២, សៀមរាប

E. Lunet de Lajonquière

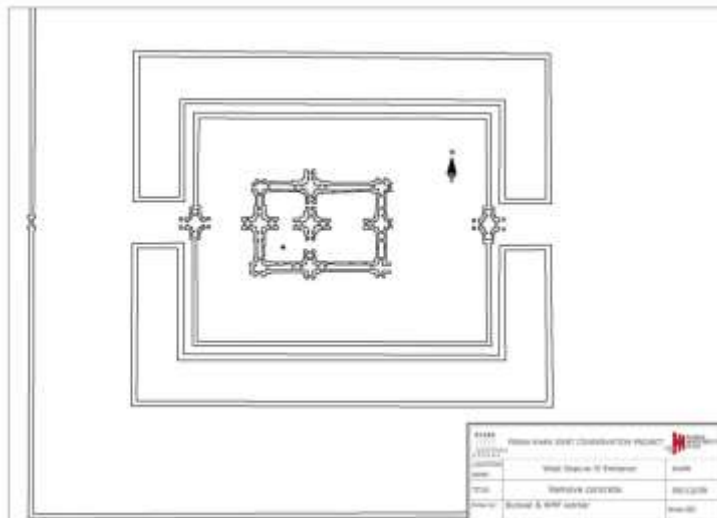
(1911), *Inventaire Descriptif des Monuments du Cambodge*, Tome III, PEFEO, Paris.

George Cœdès

1951. *Banteay Prei, Befeo*, p.116, Tome XLIV, Paris.

រូបលេខ១៖ ផែនទីបង្ហាញទីតាំងប្រាសាទបន្ទាយប្រី ▲

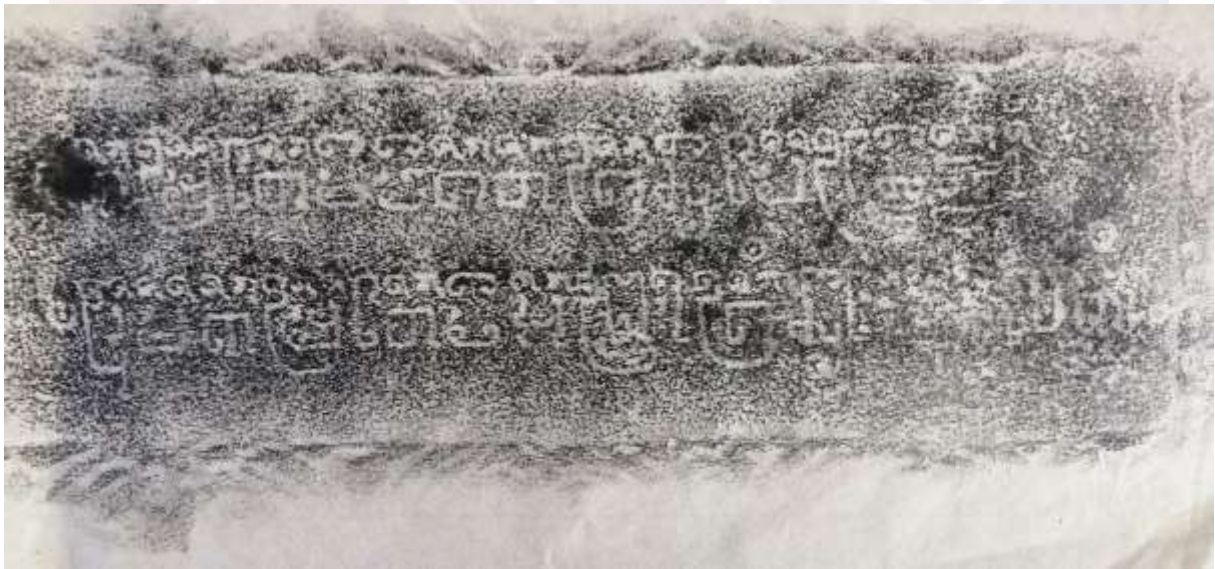
រូបលេខ២៖ ប្លង់ប្រាសាទបន្ទាយប្រី (ប្រភពអង្គរវិទ្យាស្ថាន)

អត្ថបទដោយ៖ សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹក និងអក្សរជួរកលើញីនៅប្រាសាទបន្ទាយប្រី

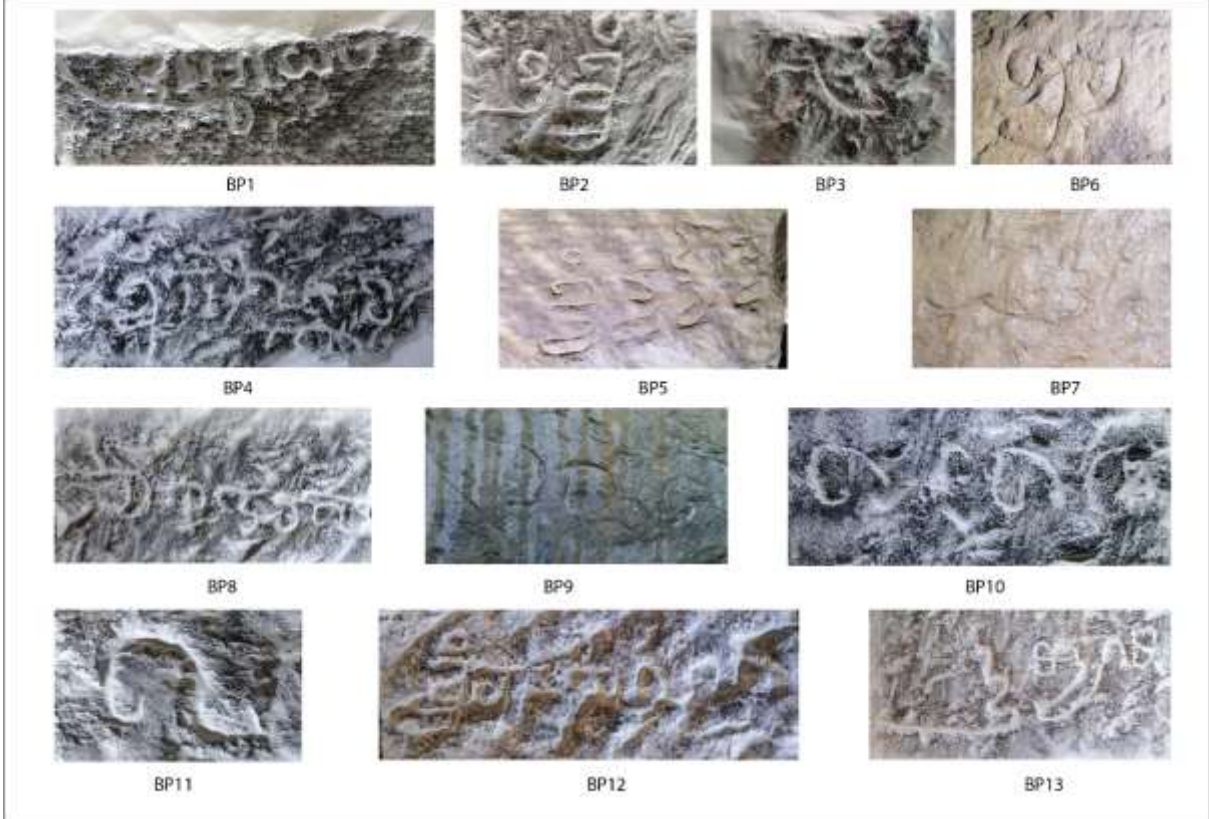
រូបលេខ៣៖ ផ្ទាំងសិលាចារឹកលើស៊ីទ្វារខាងលិច បន្ទប់ជ្រុងអាគ្នេយ៍

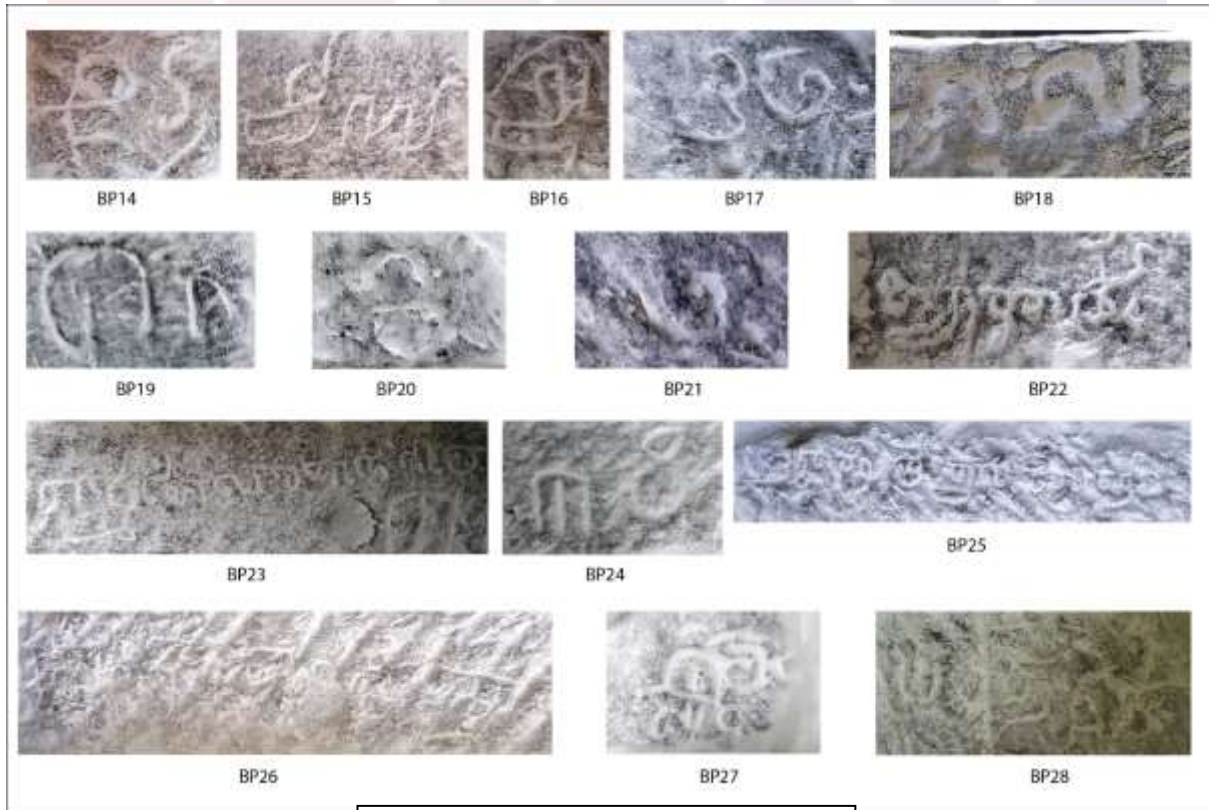
រូបលេខ៤៖ ផ្ទាំងសិលាចារឹកលើទ្វារខាងជើង ប្រាង្គកណ្តាល

អត្ថបទដោយ៖ សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា

អត្ថបទ៖ សិលាភារឹក និងអក្សរលើឥដ្ឋនៅពេសានបារាំង

រូបលេខ៥៖ អក្សរលើឥដ្ឋ

រូបលេខ៦៖ អក្សរលើឥដ្ឋ

អត្ថបទដោយ៖ សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា

រូបលេខ៧៖ អក្សរលើថ្ម

រូបលេខ៨៖ អក្សរលើថ្ម

អត្ថបទដោយ៖ សុខ កែវ សុវណ្ណកាំ